

291-B. Arvisura

Magyar Törzsszövetség honfoglalása

Álmos fősámán, Madaj aranyasszony, Barkó, Kadocsa és Pam rovása

Kr. u. 825–901. (Mt. é. 4865–4941.)

Madaj, Van-tó melléki fejedelem a 825-ös arab győzelem után több rabszíjra fűzött foglyot kiszabadított kurd harcosaival az arabok fogságából. Így Embavér közeli rokonát is, egy Borsika nevű fiatalasszonyt, aki gyermekszülés közben meghalt.

Madaj fejedelem 832-ben vette el feleségül Gordáskát, aki vállalta Borsika fiának, Hüleknek a nevelését. 2 leányuk született: Enéh és Aranyos. A 2 kislány a játszótársukat, Hüleket mindig édesbátyámnak szólították. Amikor az arabok Madaj fejedelmet megölték, a családját rabszolgának adták el. Gordáska asszony Görögországba, Enéh pedig Asszorügyekre került. Aranyost azonban Hülek a fogságból kiszabadította és a kurd hegyekben élő rokonaikhoz menekítette. A szuvári csata hírére Hülek feleségül vette Aranyost és 865-ben a kasszu lovasok élén bevonult Asszorügyekre. Közben 3 fia és 2 leánya született, akikkel Kevevárába költöztek és mindannyian részt vettek Szőke Árpád tárkányképzésén.

Amikor Hülek sámán, Enéh „édesbátyja” váratlanul előjött a Kasszu Birodalomból, kemény harcok után feladta Sárhely városát, mivel a besenyő-úz harcosok kazár szolgálatba szegődve elfoglalták a Jenő és Tarján törzsek legelőterületét. Sárhelyt végvárrá minősítve Jászvásár és Úzvölgye közé vándorolt és mindhárom fiával belépett a kevevári tárkányképzésre.

Erről Hülek fia, Kadocsa rovásokat végzett: 884-ben Asszuporog fia, Szőke Árpád lett – mint rangelső – az ifjúsági tárkányfejedelem, míg Előd fia, Szabolcs a második. Ekkor kalandozás címén a kevevári-ungvári utat megjárták, még Álmos fejedelem is velük jött a Kárpátokig. Halics és Ladomér fejedelemségtől visszakövetelték az avar menekültek kincseit és azok félvér leszármazottjait. Szőke Árpád tárkányfejedelem Ungvárra is bement és innen irányította az ifjú tárkányokat.

Szala, a titeli fekete hun fejedelem megrettent. Engedélyezte, hogy Visktól a Sajó vonaláig lévő szabad területet benépesíthetik. Ed, Edömér, Ete, Hülek, Asbót, Acsád, Bors, Böngyér, Borsova, Dér, Kadocsa, Ketel, Huba, Kond, Örsur, Szovárd, Tarcál, Tas, Töhötöm, Ugocsa és Vajta tárkányok Budának a gyűrűs-te-

lepi elrendezése alapján telepedtek le és az összes használható kutakat kiépítették. Árpádnak (Álmos fiának) a székhelye Ungváron volt, mivel Szőke Árpád itt oktatta ki utasításaival. Szabolcs, a helyettes, Szerencsen székelte és innen tartotta fenn kapcsolatait Szala nagyfejedelemmel. A tárkányokkal bejött kíséző harcosok mind megnősültek, a régi kabar telepések leányai közül sokan választották feleségeiket és vállalták a kutak karbantartását.

888-ban a tárkányképzésen Kurszán fia, Könd lett a rangelső, míg a második újból Szabolcs. Mivel azonban Árpád felesége – Abacil – ekkor halt meg, újból Árpád vezette a kötelező tárkánykalandozást, miután római útvjáról szerencsésen hazatért. Ekkor Alpár és Szala fejedelmi személyektől a Zagyva folyótól az Úz-völgyéig (a Maros jobb oldalán) megkapták az Atilla Birodalmából való területeket, míg Verecke kabar fejedelem kérésére Nyitrát és Trencsént a kabar fejedelemség részére visszahódították. Hubát tették meg végvári vitéznek, a Pozsony nemzetség vezérének.

Tárkány kiképzettek a következők voltak: Árpád, Szabolcs, Öcsöb, Velek, Tas, Eköcs, Töhötöm, Hóhát, Kapós, Bors, Esküllő, Ete, Almás, Böngyér, Mánd, Ed, Edömér, Szovárd, Kadocsa, Huba, Vajta, Acsád és Örsur. Ekkor az Úz-völgyéig kalandozó Örsur feleségül kérte Aklos úz fejedelem leányát, Gyimeskét. 890-ben tartották meg az esküvőjüket Jászvásáron, a székelyek szertartása szerint, Álmos védnöksége mellett. Zalán ekkor kérte első alkalommal Álmost, hogy népével együtt vonuljanak be.

890-ben meghalt Szala nagyfejedelem és a sámánifjak második rokonlátogatásán ismerkedett meg Kusaly az új nagyfejedelemmel, Tétény kaza-hun vezérrel. Tétény hozzájárult ahhoz, hogy a görögök befolyásának csökkentése végett a Magyar Törzsszövetség Alpár területére, mint jogos birtokukba bevándorolhasson.

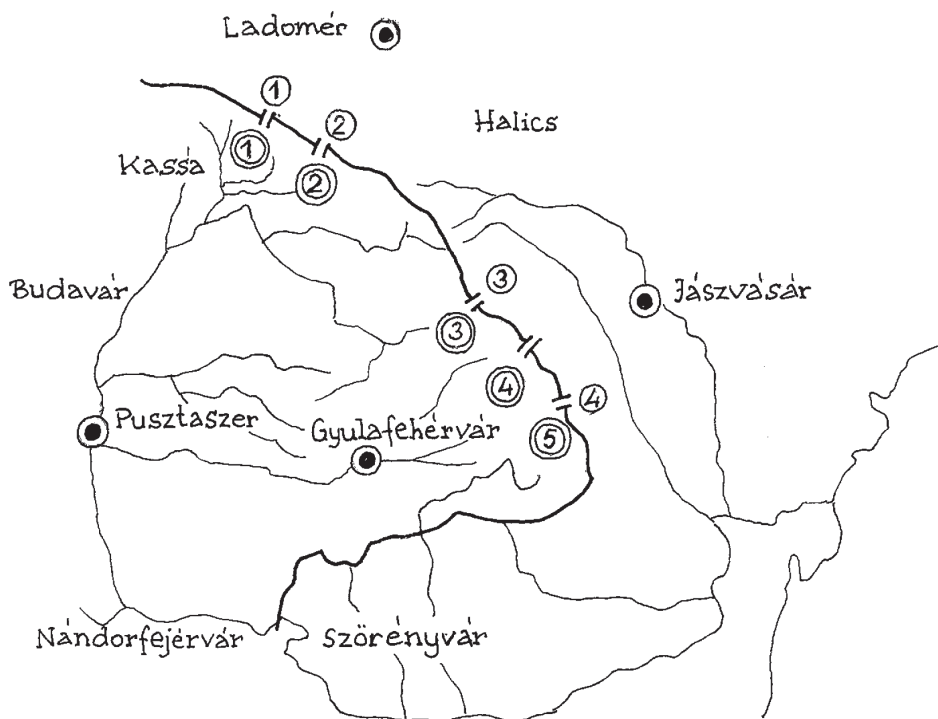
Ennek kapcsán – Álmos utasítására – 892 szarvastorán az ifjú Árpád tárkányképzőseik élén megjelent Kassán. Ekkor Üllő fia lett az ifjúsági tárkányfejedelem, míg Könd – Kurszán fia – lett a második. Ekkor Árpád a Lél, Bulcsú, Ong, Ete, Ödö, Kölpön, Botond, Csepel, Szovárd, Kadocsa, Vajta, Taras, Könd, Velek, Öcsöb, Öse, Előd, Töhötöm, Tas, Huba, Üllő, Barkó és Pam tárkányok jelenlétében megkérte Verecke fejedelem leányának, Eperjesnek a kezét. Farsang vidámságai közepette volt a sorsdöntő lakodalom. A legszebb tárkányok Barkó és Könd vőfélyei voltak. Utána Könd vette feleségül Csát leányát, a víg Szederkényt.

Az Alpárnál vendégeskedő Mén-Marót, amikor Könd megjelent a Tisza mellett – Tétény rendelkezése értelmében – nagyon megijedt és Görögországba menekült. Gáld, azaz széki-hun nyelven Gálád is menekülni készült, de saját harcosai megölték, mert vagyonmegosztásban becsapta az alattvalóit. Alpár örömmel fogadta Álmos és Tétény döntését, hogy a bevonulásuk után többségbe kerülhetnek a Duna völgyében.

Árpád almavirágzás ünnepe után felesége birtokára, a Nagyszigetre, Atilla nyári szálláshelyére költözött, ahol Csepel tárkány volt a testőrségének vezetője, ugyanúgy, mint Atilla honfoglalása alkalmával Csepel lovászfője. Árpád innen irányította tárkányifjainak kalandozásait az avarok egykori birodalmának

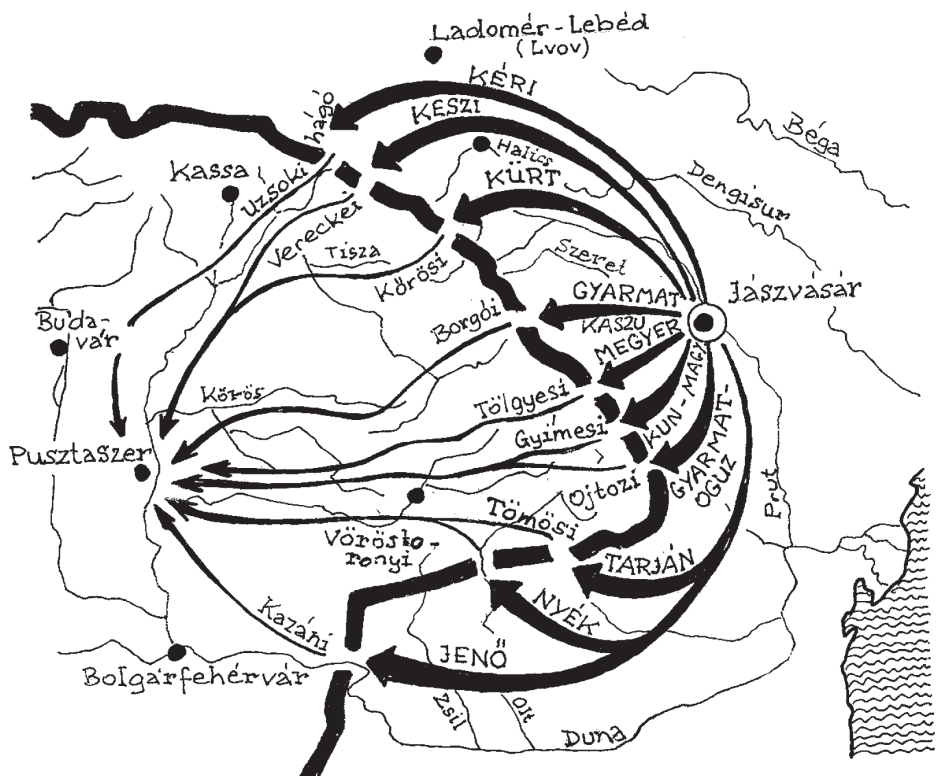
területére. A kutatásra kijelölt helyeket Árpád Pam tárkányra bízta. Árpád – mivel az eddigi 2 tárkány-látogatás alatt a kutakat mind kijelölték – újabb kijelölés szempontjából a tárkány-irányítás központját Pécsre tette, mert Álmos biztosítani akarta a kevésbé lakott területek vízellátását.

A legmesszebb Szovárd – vagy ahogy a kabarok nevezték: Szoárd – ment, mert neki kellett bekalandoznia az avarok Nagyszalájában meghatározott bántságokat. Ilyenek voltak: a szörényi, macsói, ozorai, barancsi, a gorabán és az albán végvárak. Szovárd, mint özvegyember, Duracs várában ismerkedett meg egy Csaba-magyar leszármazott leánnyal és honfoglalás ide, kalandozás oda, Berat leányát feleségül vette. A legtöbb tárkány és harcos Árpád példamutatása szerint nősült meg és 3 év múltán felvezetői lettek a családos honfoglalásnak.

42. ábra.
Szőke Árpád kevevári tárkányterve.

Ugyanerre az időre Pam tárkányai kész kutakkal várták a honfoglalókat és feladatuk volt még a sóellátás megszervezése Jászvásártól és Ladomértól egészen Felsőőrig. Pam sámán-tárkány ezen előkészületeket jelentette Jászvásáron Álmosnak.

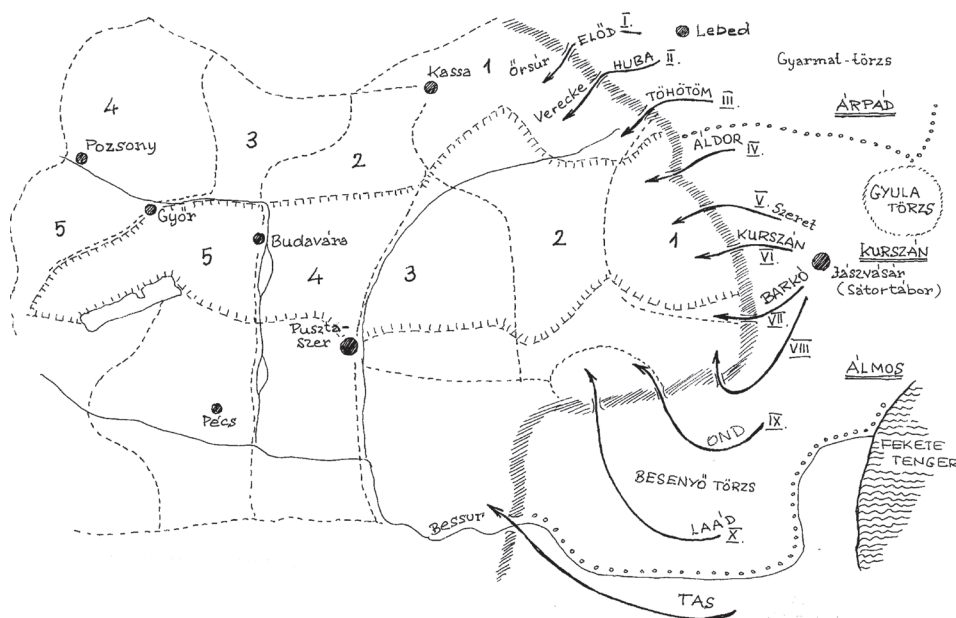

43. ábra.

Álmos-Kurszán sámánterve.

Ugyanakkor Madaj aranyasszony jelentette az Öreg Tanácsának, hogy a négyszer öt éves rimalányképzés alatt 192 rimalányt képeztek ki és ebből 160 a 8 tyumen harcossal bevonult, míg 25 lány az átjárókban felállított tárkányoknál tartózkodik, a többiek pedig az öreg- és gyermek csoportoknál tevékenykedtek. Rimalányaink vállalják 67 790 harcos és 12 210 felvezető lovas, valamint a védelmük alatt álló 377 632 családtag betegségük alatti gondozását. Tehát az elvonulók 445 422 lélekszámmal indulnak, 12 210 felvezető segítségével. Legújabb jelentését Madaj aranyasszony a Szöged melletti Pusztaszer Aranyasszony ünnepén fogja megadni, Pam sámán és Barkó tárkány rovásainak segítségével.

Szöke Árpád a tanácskozás előtt figyelmeztette az Öreg Tanácsát, hogy a Kevvárban készült terveik alapján neki északon 3 tyumennel kell bevonulnia, míg délen 4 tyumennel, azonban a görög megállapodás szerint az Alsó-Dunán újabb tyumeneket vonultatnak fel, amelyekhez ő nem járul hozzá. Amennyiben a bátyja, Kurszán és édesapja, Álmos nagyfejedelem ezt jónak látja, tárkányaival támogatja, de az előforduló következmények miatt nem helyesli a „Zsablya terv” megvalósítását, az újabb 2 hágón való átkelést. „Lehet, hogy az idő a Zsablya terv elgondolásait fogja igazolni, mert az én tervem veszélytelen” – mondotta.

44. ábra
Az öt éves honfoglalási terv.

A bevonulás után, Pusztaszeren Madaj aranyasszony jelentette, hogy az Árpád vezette Kéri, Keszi és Kürt törzseknél, valamint a Kun-magyari tárkány törzsnél a veszteség: 1 harcos, 2 tárkány, 12 öreg és 6 kisgyermek, tehát összesen 21 lélek és 3 szekértörés, amely félredobott.

A Kurszán vezette Megyer, Szeret és Barkó törzseknél: 2 harcos, 3 tárkány, 1 rimalány, 15 öreg és 8 gyermek, tehát 29 lélek és 9 szekértörés, melyből az egyiknél a Barkó törzsbéli Cicás rimalány halálát lelte. A róla elnevezett Cicás-hegyen temették el és emlékét az Úzvölgyi marútzok kötelesek fenntartani.

Az Álmos vezette Nyék, Tarján, Jenő és Ogúz törzseknél: 4023 harcos és tárkány, 2876 öreg és gyermek halt meg. Kusid vezérnek a Lúgos melletti csatájában 216 harcosa, míg a pusztaszeri zendülésnél 16 harcos vesztette életét. Ezenkívül: 1 tárkány, 26 öreg és 9 gyermek útközben, a bolgárok-besenyők vérengzéseibe haláltak bele. Eltűnt és visszavándorolt 4139 lélek. Jászvásárra szakoltözött 230 lélek. 185 szekértörés mellett 8345 ló pusztult el vagy maradt le az induló létszámból. A visszafordulók közül többen kijelentették, hogy a biztonságból visszahagyott Gyula törzsben akarnak élni.

Tehát az Álmos vezette déliek csoportjával, Álmos és Cicással együtt a veszteség: 11 586 lélek, 185 szekértörés és 8345 vegyes ló. Így a javarészt saját törzsbéli felvonulókkal együtt 457 632 személy indulási létszámából aratásig csak 446 046 lélek érkezett meg a rimalány jelentés alapján.

A Kárpátok gerincén Szőke Árpád tárkányfejedelem feloldotta a rimalány parancsban előírt önmegtartóztatási tilalmat, ezért a rimalányok titkos jelentésükben Madaj aranyasszonynak értésére adták, hogy a medvetor Aba napjáig 65 000 lélekkel szaporodik az új törzsszövetség. Az első alkalommal belépőkkel 433 836 fővel gyarapodott Budavár sámanközpontjának lélekszáma. Tehát Aba napjáig a felvezető lovasok és várható szaporulat figyelembevételével: 511 046 lélekkel fogja gyarapítani a Magyarok Szövetsége Budavár Birodalmát.

Mivel a segítségként számba vehető Hun Törzsek Szövetségének fejedelmei 40 tyumen lélekszámmal rendelkeznek és 10 tyumen visszahagyott lélekszámmal még a Magyarok Törzsszövetsége is rendelkezik, fel lehet tételezni, hogy a nyelvünket megértő 100 tyumen ellensúlyozni tudja a Budavár Birodalmára nehezedő hódítási törekvéseket. Ezen rendelkezésre álló lélekszámból: 50 tyumen beszéli a Hun Törzsek Szövetségének nyelvét (az úz nyelvet, a mai nyelvünk őst), 40 tyumen érti a Magyarok Szövetsége beszédét, míg 10 tyumen csak a badzsir nyelvet beszéli, de valamennyi törzs megérti egymást, 10 törzsi nyelvjárásban.

Az újabb honfoglalás az úz-törzsi csoportok részére veszteségmentes volt. Mire a 900. évben megtartott Öregek Tanácsa összeült, a sík és dombos vidékek területein mindenütt a törzsszövetség nemzetségei éltek. Nagybodor a honfoglaló úz harcosainak zömét és a magyar pásztorokat a Sajó-Ordos környéki úz szállásokon telepítette le, a fejedelmi birtokokon. A várak őrségeit Őrsur tárkányfejedelem kabar harcosai adták, míg Barkó a stellár-kemencéket Ózdon építtette meg. Ezek a Barkó-stellárok a Vasvári-hegy alatt lakó vendég szláv stellárokat a hegyek közé ütték, de családi kapcsolatuk révén később 1-2 család visszaköltözött. Szívesen fogadták őket, mivel valamennyiük jobban beszélt az úz, mint a hegyi szlávok nyelvét. Másként is szükség volt rájuk, mivel a kabar stellárok száma is nagyon megszaporodott az új honfoglalókkal.

A magyar származású harcosok Kadocsa vezetésével jöttek be Pásztórol Zabarón keresztül Ózdra és sátortáborukat a Hangony-Hódos összefolyásánál üttették föl. Kadocsa második fia, a daliás Bolyk vitéz vette át a fejedelmi birtokok és az állatállományuk kezelését. Őrsur leányát vette feleségül és megalapította a róla elnevezett Bolyok községét, amely az első években csak sátortábor volt, később a hangonyi kőművesek vendégtetős szállásokat építettek számukra. Házasságával Bolyk vitéz megszüntette a magyar telepesek és az úz-kabar lakosok közötti ellentéteket, s így Atilla Hun Szövetségének őslakosai és az új honfoglalók békében éltek egymás mellett. Bolyk után Csépány vitéz lett a fejedelmi birtokok kezelője és családjával a vasvári gerendavártól délre telepedett meg, mivel Árpád a vitéz Bolykot Kassára vezényelte.

Szovárd a losonci síkságon telepedett meg, míg Gömörben Huba legkisebb fia lett Árpád megbízottja. Később Szovárd leányát Bolyk vitéz első fia vette feleségül, aki nászajándékkul Ipolybolyk községet kapta.

Hubának 7, asszony nélkül maradt halásza a Sajó és Hangony összefolyásánál telepedett meg, a putnoki és a sajónémeti váraknak az özvegyasszonyait vették feleségül és megalapították Hét községet.

Az Arvisura települési könyv szerint 1180-ban a király Uraj és Szentsimony községekbe újabb palócokat telepített Ipolybolykról azzal a céllal, hogy az izgága besenyőkkel együtt keresztény hitre térjenek, az etelközi kunoknak pedig Nádásdra adott letelepedési engedélyt.

1185-ben egy újabb úz csoport érkezett Magyarországra, melynek zömét a kun-magyar Magyarokaról elköltözött mesteremberek alkották. A király ötfelé telepítette a nagyszámú úz csoportot: az Úz-völgyébe, a Baranya megyei Ózdra, a Nógrád megyei Ózdirra és a Sajó menti Úzföldre. Ehhez a csoporthoz tartoztak még az Aralíz-tó melletti ogúzok harcosai, akiket az Úzföldi hadnagy, Bodor István örömmel fogadott és a vasvári várszervezet 3 várába osztotta be a daróci, vasvári és Biring várába. Kéttized rajt a putnoki várszervezetnek adott kölcsön. Tízévi hadakozás után, 1195-ben a király az ogúz harcosokat a 9 úz községben telepítette le, ahol megnősültek, s így Center, Ózd, Várkony, Hangony, Putnok, Velezd, Daróc, Dédes és Mogyorósd községek megfogyatkozott népességét növelték.

A Magyarok Törzsszövetségének honfoglalása után Madaj asszony Szöged közelében, Pusztaszeren ültette fel sátorfáját és továbbra is vállalta a 884-ben elhunyt Enéh leányának tett fogadalmát, miszerint a véreből származott gyermekei részére biztosítja az új szövetség vezetését. Ez a mozgékony nagyasszony óriási munkát végzett. Mint Nikétász Korintosz özvegye, görög papok kíséretében elment Bizáncba és formálisan szerződést kötött a császárral, megígérve a keleti egyházhoz való csatlakozás későbbi tervét. Megbékélés végett az agg széki-hun fejedelemhez ment feleségül. Árpád fiát, Zsoltot eljegyeztette Mén-Marót bolgár fejedelem Bolárka nevű leányával, akik Zsoltot csak Zoltánnak nevezték, de ezen senki nem veszett össze.

Tétény 898-ban meghalt és 899 tavaszán az özvegy Töhötöm vezér az özvegygé lett budavári nagyasszonyt feleségül vette. Árpád, aki 895-től a kabar fejedelmi tisztséget is betöltötte, Kurtán (Kurszan) fejedelem halála után lemondott a tárkányfejedelmi tisztségről. Őrsur úz fejedelmet tárkányfejedelmé választották. Az elaggott Madaj asszony volt a legboldogabb az új hazában, amikor a legnépszerűbb unokáját, Árpádot: Áldor, Előd, Huba, Ond, Szeret, Tas és Töhötöm vezérek az etelközi fejedelmi pajzson felemelve nagyfejedelmé kiáltották ki.

Akkor Mén-Marót, Őrsur, Madaj asszony és Verecke az Öregek Tanácsát képviselte, Gyula, Nagybodor és Levente a Sámánok Tanácsát, míg Zoltán-Zsolt ifjúsági fejedelem esküt tett arra, hogy a hátrahagyott Gyula törzsszel és Ordossal fenntartja a kapcsolatot. Őrsur esküt tett, hogy minden erejével megszervezi a tökéletes tárkány-ellátást és az Arvisura törvények értelmében nem engedi szétforgácsolódni az újonnan megalakult 10 törzsből álló Törzsszövetséget.

Zalán 900-ban meghalt, Parajdon temették el. A széki-hunok már a kis Zoltán-Zsolt kezébe tették le a hűségesküt, mint az ifjúsági fejedelem vitézei. Ezen esküt a Gyulák törzse is elvégezte 902-ben Jászvásáron, ahol a visszaköltözöttek is kisfejedelmé választották.

Madaj asszony 901-ben halt meg Gyulafehérváron. Murduk Tórem szertartása szerint hamvasztással temették el. Síremlékén teljes életét feltüntették, a Kasszu Birodalom szokásait véve figyelembe:

Zalán széki-hun fejedelem Erdőelvi Birodalmában elhunyt, a feleség Madaj Korinthos Gordáska.

Született: Susa városában a 4856. Medvetoros évben.

Meghalt: Gyulafehérváron, a 4941. Medvetoros évben. Élt 85 évet.

Poraiban szétszóródva a Magyarok Szövetségében örökké él!

Az elhunyt Hülek legkisebb fia, Barkó tárkányvezér a leghűségesebb vitézeit Palócföldön, a Barkóságban telepítette le Susa község elnevezéssel, hogy Madaj asszony emléke örökké éljen.

* * * * *